

تیتراهای امروز

شورش نبود انقلاب بود

منابع آمریکایی می‌گویند اعزام جدیدترین ناوشکن ایرانی به ونزوئلا یکی از واکنش‌های تهران به خروج واشنگتن از برجام است

کیش سه‌سهند به ترامپ!

خاشقجی شخصیت سال مجله تایم شد

«وطن امروز» از معطل ماندن ۵ ساله بر نامه‌های الکترونیکی مبارزه با قاچاق گزارش می‌دهد

سامانه‌های نابسامان

گزارش «وطن امروز» از حال و هوای دوازدهمین جشنواره «سینما حقیقت»

جمع متوسط‌ها!

اضطرار فرانسوی

پس از یک ماه اعتراضات خیابانی در فرانسه امانوئل مکران اعلام وضعیت اضطراری اجتماعی-اقتصادی کرد

تجویز امپریالیستی مکران فرانسه و اروپا را به کما می‌برد

الگوریتم‌های جنبش جلیقه‌زرها

یادداشت امروز

«مهد آزادی» کجاست؟!

حسین قدبانی

اگر چه قیاس زورنالیستی حوادث ۲ کشور، خیلی نمی‌تواند درست باشد و هر کشوری شرایط خاص خودش را دارد اما چه کنیم که ارادت

روشنفکر ایرانی به پایه‌های برج ایفل حتی از منورالفرکان دیار خروس نشان هم بیشتر است! و اگر طرف، قلم‌زن زنجیرهای هاباشد که دیگر بدتر! رسماً دخیل می‌بندد به پنجره‌های لیبرالیسم! و سعی می‌کند در چنین روزهایی حتی المقدور سر مبارک را سمت شانه‌هلیزه نچرخاند و آمدمیم و از سر اجبار - و نه وجدان! - اخبار فرانسه را برد تیترا بکا کل ماجرا را فرو می‌کاهد در این تحلیل عللی: «پیروزی پوپولیسم بر لیبرالیسم» و لاید اقامه عزا که چرا باید وضع خیابان‌های پاریس، چنین باشد و این چه آبروبری زشتی است که مردم فرانسه می‌کنند! و از همه بامزه‌تر متر و معیار دوگانه جماعت است! عینا مثل رسانه‌های غربی و سازمان‌های غربیه! گویی نه در تهران، که در ناف پاریس به دنیا آمده‌اند! لذا باتوم فقط دست پلیس ایران، اخ است و اگر پلیس فرانسه با همین باتوم بر فرق جلیقه‌زرها کوفت، کوفت که کوفت! دربار اول، اگر معترض - بخوانید متعرض - حتی فتنه‌گر عاشورای ۸۸ باشد یا فلان فرقه جانی یا بهمان گروهک تروریستی، باز باید از حق آزادی و اعتراض انسان‌ها نوشت، ولو موسم لگدپرانسی به ۴۰ میلیون رأی اما فریاد زن بی‌خانمان پاریسی علیه سیاست‌های اقتصادی دولت فرانسه، مصداقی از پوپولیسم است که اگر از لیبرالیسم، چماق هم بخورد، محق است! و عمر این چیزها نافی حقوق بشر توسط غرب باشد! شتر دیدی، ندیدی! ما البته به‌رغم غرب‌زده‌ها دیدیم و فهمیدیم که مکران هم اگر پا بدهد، شترسوار ماهری است! حال می‌ماند این سوال که «مهد آزادی» دقیقاً کجاست؟! سال ۸۸ جماعتی فتنه‌گر اگر خیابان‌های پایتخت ایران را با دروغ تقلب بهم بریزند و بی‌هیچ سندی خواهان ابطال ۴۰ میلیون رأی شوند، آقای هاشمی - به عبارتی نفر دوم نظام - از تریبون نماز جمعه بارها و بارها سخنانی می‌گوید که منجر به سوت و کف جماعت می‌شود، همان جماعتی که نامزد متوهم‌شان چند ساعت مانده به پایان رأی‌گیری و در حالی که ملت هنوز در صف صندوق آرا بودند، رسماً اعلام پیروزی کرد و شاید بتوان گفت که زده‌زیر همه مباحث مربوط به دموکراسی و حکومت اکثریت که سلماً! بخش عمده آن تعلق به مناظرات کافه‌های روشنفکری پاریس دارد! آن ایام حکام الیزه و کسانلی از تبار سارکوزی، در آشکارترین و البته زشت‌ترین نوع دخالت یک کشور در امور کشوری دیگر، از نظام ما خواستند جماعت فتنه‌گر را به رسمیت بشناسد و حالا اما لودریان از ترامپ می‌خواهد در امور داخلی فرانسه دخالت نکند! گفت: «چاه نکن بهر کسی!» واقعا «مهد آزادی» کجاست؟! وقتی یکی از خواص آن فتنه، چند صباحی بعد از ۸۸ شهردار تهران می‌شود و یکی دیگر، چند سالی وزیر مسکن و با وجود بدترین کارنامه ممکن، نامزد جدی نشستن بر صدارت خیابان بهشت؟! آیا در فرانسه هم جلیقه‌زردی می‌تواند اینقدر قدر ببیند یا از سوسی نفرات اصلی حکومت، حمایت شود؟! واقعا «مهد آزادی» کجاست؟! حالا من در اینجا متن، هیچ اشاره‌ای به رجالی همچون مرحوم هاشمی نمی‌کنم که با وجود آن همه آب سرگشاده که به آسیاب دشمن در بی‌ریزی دروغ بزرگ تقلب ریخت، تا روز آخر حیات، نه با رأی مردم، که با حکم نفر اول جمهوری اسلامی همچنان رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام باقی ماند و این اواخر در حالی که ما در جنگ برون‌مرزی با داعش بودیم، گاه به موشک‌های ما - یعنی همان نظامی که خودش نفر اول تشخیص مصلحتش در مجمع بود! - طعنه هم می‌زد! طعنه‌هایی که ایام انتخابات هم شنیدیم! و گاه و بی‌گاه هنوز هم می‌شنویم و هنوز هم بعضاً آقای ظریف، همان را می‌گوید که راست کار BBC است! لذا باز هم تکرار می‌کنم که واقعا «مهد آزادی» کجاست؟! فشاره جلال؟! دموقراضه مکران؟! ترکیه اردوغان؟! آمریکای ترامپ؟! کجا؟! در فرانسه اگر با اهدافی کاملاً اقتصادی، جماعتی به خیابان بریزند، ترامپ حق ندارد در امور فرانسه دخالت کند اما ...

میزبانان تروریسم

علی مظفری

اسلامی را کاملاً دموکراتیک خوانده است. این در حالی است که نتیجه اقدامات تروریستی منافقین از دهه ۶۰ تاکنون، بیش از ۱۷ هزار شهید در جمهوری اسلامی بوده و ایران را به یکی از اصلی‌ترین کشورهای قربانی تروریسم تبدیل کرده است. پس از کشتار بی‌رحمانه مردم عادی در دهه ۶۰، جدیدترین اقدامات تروریستی آنها در سال‌های اخیر ایجاد اغتشاشات خیابانی، خرابکاری، مشارکت در ترور دانشمندان هسته‌ای با همکاری سرویس‌های اطلاعاتی اسرائیل، آمریکا و انگلیس و حمله به سفارت‌های ایران در چندین کشور اروپایی بوده است. این هیات در حالی منافقین را خواهان «عدالت و آزادی» می‌خوانند که گزارش‌های معتبر بین‌المللی از وضعیت فاجعه‌بار بهره‌کشی جنسی و فضای بسته فکری در اردوگاه‌های منافقین بویژه در زمان مسعود رجوی خبر می‌دهد. چندی پیش، گزارش روزنامه «گاردین» بر اساس مستندات و روایات اعضای سابق این گروهک از رفتار مشمئزکننده سران گروهک برای بهره‌کشی جنسی از زنان، اجبار به طلاق از همسران، شکنجه، خارج کردن رحم و اجبار به آمیزش با مسعود رجوی با وساطت مریم رجوی روایت کرد. بر اساس گزارش گاردین، افرادی که تن به هم‌باشی با رجوی نمی‌دادند پس از چندی ناپدید می‌شدند. طبق این گزارش از سال ۱۹۹۰ در پایگاه اشرف، اعضا هر روز صبح موظف بودند در جلسات اعتراف هرگونه افکار و تمایلات جنسی خود را شرح دهند و هیچگاه اجازه مطالعه منابعی غیر از کتب سازمان را نداشتند.

گزارش سال ۲۰۰۹ بنیاد آمریکایی Rand نیز مطالب گاردین را تصدیق می‌کند. بر اساس این گزارش، «عشق به مسعود باید جایگزین عشق به همسر و خانواده می‌شد». طبق گزارش بنیاد رند، طلاق بخشی از انقلاب ایدئولوژیک اعضای سازمان بوده است. بر این اساس سازمانی که با اعضای چند هزار نفری خود اینگونه رفتار کرده، مشخص نیست چگونه می‌خواهد بر اساس ادعای هیأت عالی‌رتبه اروپایی، آزادی و عدالت را برای ده‌ها میلیون ایرانی رقم بزند!

اروپا طلبکار می‌شود!

سایت اتحادیه مطبوعاتی بین‌المللی UPI در ادامه اظهارات واهی مقامات اروپایی مبنی بر تلاش وزارت اطلاعات ایران برای به قتل رساندن اعضای این گروهک، به جای ارائه توضیح و محکومیت میزبانی و حمایت اروپا از گروه‌های تروریستی، خواهان برخورد و تحریم ایران شده است!

نگاه

گویا حمایت کشورهای اروپایی از گروهک‌های تروریستی معاند ایران تمامی ندارد. پس از میزبانی کشورهای فرانسه، دانمارک، نروژ، آلمان، هلند و بلژیک از اعضای موثر و بلندپایه گروهک‌های تروریستی نظیر منافقین و الاحوازیه و اعطای پناهندگی به آنها، این‌بار آلبانی که در تیرانا، پایتخت میزبان اردوگاه منافقین موسوم به کمپ اشرف ۳ شده است، پذیرای یک هیأت عالی‌رتبه شامل ۲ عضو کمیته امور خارجه و معاون کمیته امنیت و دفاع پارلمان اروپا و همچنین ۱۵۰ نفر از فعالان سیاسی حقوق بشر شده است. بنابراین بار دیگر رسماً شاهد استقبال و همکاری دولت‌های اروپایی با گروهک‌های تروریستی معاند جمهوری اسلامی و تأمین مالی این گروه‌ها هستیم. کشورهای که همواره مدعی مبارزه با تروریسم بوده‌اند و اتفاقاً از اعضای اصلی FATF نیز هستند.

پس از فروپاشی کمپ اشرف و لیبرتی در عراق، به عنوان پایگاه استقرار منافقین در این کشور، از سال ۲۰۱۳ تیرانا پایتخت آلبانی، کشوری واقع در جنوب شرقی اروپا، میزبان بیش از ۳ هزار تروریست عضو سازمان مجاهدین در یک پایگاه امن و مجهز به نام اشرف ۳ شده است. و جالب اینجاست که محل اقامت آنها تا سپتامبر ۲۰۱۷ تحت نظارت و حمایت کامل کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد بوده است. اما پس از این تاریخ، منافقین با حمایت کشورهای اروپایی، برخی زمین‌های کشاورزی را در نزدیکی شهر «ماتر» تیرانا خریداری کرده و اقدام به شهرک‌سازی کردند.

مطابق گزارش UPI، اردوگاه اشرف ۳ که ظرف مدت ۱۲ م‌س‌ه کار عملیاتی ویژه ساخته شده، ضمن در نظر گرفتن تدابیر شدید امنیتی برای مصونیت اعضای منافقین، به صورت مداوم پذیرای روزنامه‌نگاران، وکلای سیاستمداران و تجار از نقاط مختلف اروپاست. همچنین امکانات رفاهی، تسهیلات و بودجه سفرهای تفریحی داخلی و خارجی برای اعضای سازمان در نظر گرفته شده است. مطابق این گزارش در این شهرک تمام زیرساخت‌های لازم برای اقامت اعضای جریان نفق از قبیل فروشگاه‌ها، درمانگاه‌ها، امکانات ورزشی، بلوک‌های خوابگاه، سالن‌های کنفرانس، دفاتر و استودیوهای ساخته شده است.

هیات نمایندگان مجلس بلژیک پس از بازدید از این پایگاه در ۲۷ نوامبر ۲۰۱۸ (۶ آذر)، طی کنفرانس خبری، در اظهاراتی مضحک اقدامات و تلاش‌های این گروهک برای براندازی جمهوری

#چرخ-زندگ

پویش مردمی اهدای ۳۰۰۰ ویلچر به معلولین مناطق کم‌برخوردار به مناسبت روز جهانی معلولین

#۴۰۳۰*

به همت بنیاد اجتماعی برکت احسان